NORAKSTS
Lieta Nr.142249111
1-390-13/6

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 13.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajam *A.L.*,
iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes – pārstāvei *K.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja *A.L.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2011.gada 8.augusta lēmuma Nr.3201 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 379823" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 11.maijā, pl.16.10 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes jaunākais inspektors *R.Š.* noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņēma lēmumu PD Nr.379823 (turpmāk arī – Protokols) *(lietas 21.-22.lapa).* Protokolā par pārkāpuma būtību norādīts, ka „2011.gada 11.maijā. plkst.16.01 Rīgā, *A.L.* vadīja automašīnu Audi A6 Avant, */reģistrācijas numurs/* pa K.Ulmaņa gatvi, virzienā no Liepājas ielas uz Kalnciema ielu un brīdī, kad luksoforā dega sarkanais aizliedzošais signāls, pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis, iebrauca un šķērsoja krustojumu taisnā virzienā".

A.L. saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{5} panta pirmo daļu, piemērojot naudas sodu Ls 50.

Izskatot 10.06.2011. sūdzību *(lietas 27.-29.lapa),* Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks 2011.gada 8.augustā pieņēma lēmumu Nr.3201 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 379823" (turpmāk arī – Lēmums), ar kuru atstāja Protokolu negrozītu, bet sūdzību noraidīja *(lietas 11.-15.lapa).*

[2] Pie administratīvās atbildības sauktā persona *A.L.* (turpmāk arī –sūdzības iesniedzējs) tiesai lūdz Lēmumu atcelt un norāda, ka Protokols satur norādi uz LAPK 34.panta otro daļu, taču jaunākais inspektors nav norādījis, kādi īsti ir atbildību pastiprinošie apstākļi. Nenorādot konkrētus apstākļus, kas rada apdraudējumu satiksmes drošībai, jaunākais inspektors tos ir atzīmējis tikai formāli, lai būtu pamats sūdzības iesniedzējam piemērot lielāku sodu par minimālo.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem iestādē, sūdzības iesniedzējs ir konstatējis, ka tie sastāv tikai no Protokola un sūdzības iesniedzēja 2011.gada 11.maija paskaidrojuma. Sūdzības iesniedzējs paudis savu attieksmi pret nepamatoto sodīšanu un paskaidrojis, ka Protokolā nav norādīts, kura luksofora aizliedzošo gaismas signālu sūdzības iesniedzējs pārkāpis. Jaunākais inspektors ir norādījis Protokolā, ka uzrādīts video ieraksts, kas neatbilst patiesībai, jo sūdzības iesniedzējam uz īsu brīdi parādīts nekustīgs attēls fotoaparātā ar automašīnu, kuras numura zīme nebija saskatāma un sūdzības iesniedzējs nevarēja pārliecināties, ka tā ir viņa vadītā automašīna. Jaunākais inspektors, kurš sastādīja Protokolu, pats pārkāpumu neredzēja, kā arī neredzēja video ierakstu, līdz ar to pieņemt objektīvu lēmumu, nesaņemot citas personas rakstisku ziņojumu, nebija iespējams.

Jau sūdzībā iestādei sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka gaismas signāls luksoforā no zaļā uz dzelteno nomainījās negaidīti, pirms paša krustojuma, un apstāties bija iespējams, tikai strauji bremzējot. Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 56.2.punktu un 65.punktu, norādot, ka pārvietojies šajā ceļa posmā ar atļauto ātrumu – 50 km/h, nobraucot 13,88 m/sek. Kā minimums, lai noreaģētu uz gaismas signāla maiņu, būtu nepieciešamas 0,5 sek. Šai laikā automašīna jau bija nobraukusi gandrīz 7 m un apstāties bija iespējams tikai strauji bremzējot un krustojuma vidū.

Lēmumu sūdzības iesniedzējs uzskata par formālu un tam nepiekrīt. Lietas materiālos pēc Lēmuma saņemšanas ir parādījies jauns dokuments – policijas darbinieka *E.M.* ziņojums, ar ko sūdzības iesniedzējs nebija iepazinies. Sūdzības iesniedzējam nav saprotama Lēmumā norādītā Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa, jo policijas darbinieks ir ieinteresēts aizstāvēt mundiera godu. Policijas darbinieks savā ziņojumā melo par policijas automašīnas atrašanās vietu, kā arī to, ka sūdzības iesniedzēja vadītā automašīna bijusi policijas darbinieka redzeslokā, jo policijas darbinieka acis neatraujot skatījās fotoaparāta skatu meklētājā un viņš bija aizņemts, nemitīgi fiksējot notiekošo fotoaparātā.

Atrodoties automašīnā un sēžot normālā stāvoklī, sūdzības iesniedzējs nevar redzēt izmaiņas luksoforā, kurš no automašīnas atrodas 2 m attālumā. Braucot ar ātrumu 50 km/h automašīnu apstādināt nebija iespējams citādi, kā vien krustojumā, kur tiktu traucēts citām automašīnām. Sūdzības iesniedzējs nav izdarījis prettiesisku, vainojamu darbību vai

bezdarbību, kā noteic LAPK 9.pants un nav saucams pie administratīvās atbildības, kā arī nepastāv LAPK 10. vai 11.panta priekšnoteikumi.

Sūdzības iesniedzējs norāda uz LAPK 21.pantu un lūdz tiesu izvērtēt iespēju atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu.

[3] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvalde (turpmāk arī – iestāde) 2011.gada 11.oktobra rakstveida paskaidrojumā *(lietas 20.lapa)* norāda, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, kā arī pierādīts ar lietā esošajiem materiāliem. Lietas izskatīšanas laikā netika konstatēti apstākļi, kas būtu par pamatu Protokola atcelšanai un administratīvās lietas izbeigšanai.

[4] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs prasījumu uzturēja, atsaucoties uz sūdzībā tiesai norādītajiem argumentiem.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Motīvu daļa

[5] Ar Lēmumu sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149^5.panta pirmās daļas pārkāpumu, proti, „par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, – uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – no divdesmit līdz simt latiem".

Vērtējot minēto normu, tiesa secina, ka persona var tikt saukta pie administratīvās atbildības gadījumos, ja tā neievēro satiksmes regulētāja norādījumus vai luksofora un satiksmes regulētāja aizliegumus.

Savukārt CSN 56.punkts paskaidro luksofora signālu nozīmes, proti, tā 56.4.apakšpunkts noteic, ka „sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tā sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti".

Protokola saturā ir norādīta atsauce uz CSN 56.4.apakšpunktu un LAPK 149^5.panta pirmo daļu, kā arī īsumā aprakstīta pārkāpuma būtība, līdz ar ko secināms, ka sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais (sarkanais signāls).

Sūdzības iesniedzējs pārkāpumu noliedz un atsaucas uz CSN 65.punktu.

[6] Pārbaudot lietā esošos pierādījumus, tostarp, policijas darbinieku veikto video ierakstu *(lietas 38.lapa),* kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem, tiesa, ievērojot LAPK $289.^{13}$ panta trešo daļu, atzīst, ka pārsūdzētajā Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Iestāde pamatoti

ir konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu sūdzības iesniedzēja rīcībā un saukusi personu pie administratīvās atbildības.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos esošais video uzskatāmi pierāda sūdzības iesniedzēja pārkāpumu, tostarp, esot pretrunā ar sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem par notikumu.

Video fails ir tapis 2011.gada 11.maijā, diennakts gaišajā laikā (Protokolā norādītais pārkāpuma laiks – plkst.16.01), redzamību notikuma vietā nekas netraucē. Attēlā pretēji sūdzības iesniedzēja norādītajam, ka satiksme nav bijusi pietiekami intensīva, ir redzama gan satiksmes intensitāte (automašīnas stāv gan uz K.Ulmaņa gatves, gan arī uz Lielirbes ielas, virzienā uz Jūrmalas pusi, kā arī pretējā virzienā), gan luksofora signāli, tostarp, zaļais mirgojošais signāls, pirms pārslēgšanās uz dzelteno luksofora signālu (sūdzības iesniedzējs sūdzībā tiesai paskaidro, ka „gaismas signāls luksoforā no zaļā uz dzelteno nomainījās negaidīti", kā arī tiesas sēdē norādīja, ka iestādes pārstāve atsaucas uz lietā neesošiem pierādījumiem – par luksoforā degošās zaļās gaismas mirgošanu). Video ieraksts par nepamatotiem liek atzīt arī sūdzības iesniedzēja paskaidrojumu, kas attiecas uz automašīnas atrašanās vietu, iedegoties sarkanajam signālam. Ieraksta 4.sekundē ir skaidri redzams, ka automašīna Audi A6 atrodas vismaz 2 automašīnu garumu attālumā no luksofora un attiecīgā ceļa apzīmējuma brīdī, kad iedegas sarkanais signāls, tāpēc sūdzības iesniedzēja iebildumi par to, ka automašīna atradusies 2 metrus no luksofora un signāla maiņa nebija redzama, vērtējami kritiski. Laika posmā no zaļā signāla mirgošanas krustojumā iebrauc divas automašīnas un pamatots ir iestādes pārstāves arguments, ka sūdzības iesniedzējam bija iespēja vērot luksofora signālu, samazināt ātrumu un apturēt automašīnu saskaņā ar CSN 56.4.apakšpunkta prasībām. Savukārt iebildumi, kas attiecināmi uz automašīnas konstrukciju, tās vadītāja sēdekļa izvietojumu, kas liedza redzēt gaismas signāla maiņu luksoforā, ir vērtējami kā subjektīvi.

Tā kā pārkāpums ir ticis fiksēts video ierakstā, tiesa vērtē kā sekundāru policijas darbinieka *E.M.* ziņojumu par lietas apstākļiem *(lietas 30.-31.lapa).* Nav nozīmes konkrētās lietas izspriešanā tam, kur tieši atradās policijas automašīna, jo pārkāpums fiksēts ar foto kameru. Sūdzības iesniedzēja iebildumi par to, ka policijas darbinieks neredzēja pārkāpumu (automašīna neatradās policijas darbinieka redzeslokā, jo policijas darbinieks skatījās foto kamerā), ir vērtējami kā formāli un tiem nav piešķirama ticamība, jo brīdī, kad tika fiksēts sūdzības iesniedzēja pārkāpums, sūdzības iesniedzējs policijas darbinieku neredzēja (sūdzības iesniedzējs atradās savā automašīnā, šķērsojot K.Ulmaņa gatves un Lielirbes ielas krustojumu, un līdz ar to nevar zināt, kur policijas darbinieks tajā brīdī skatījās – foto kameras skatu meklētājā, displejā vai tieši uz sūdzības iesniedzēja automašīnu. Arguments par to, ka policijas darbinieks *E.M.* notikuma vietā par pārkāpumu nav rakstiski informējis policijas darbinieku *R.Š.*, kurš sastādīja Protokolu, nav pamatots, jo policijas darbiniekiem, veicot policijas darba pienākumus ekipāžā, ir raksturīgi tos sadalīt, proti, viens policijas darbinieks fiziski nespēj vienlaikus vadīt automašīnu, lietot fotoaparātu un sastādīt protokolu, kā arī no tiesību normām šāds pienākums neizriet.

[7] Tiesa atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzēja iebildi, kas attiecināma uz LAPK 34.panta otrās daļas piemērošanu, proti, ka Protokolā nav detalizēti atspoguļota informācija par atbildību pastiprinošiem apstākļiem, tā parādījusies tikai Lēmumā un ietekmē Lēmuma tiesiskumu. Tas apstāklis, ka sākotnējā lēmuma pieņēmējs, sastādot Protokolu, nav detalizēti norādījis visus apsvērumus, kas bijuši par pamatu soda apmēra noteikšanai, izskatāmajā lietā Lēmuma tiesiskumu neietekmē. Protokolā ir norāde uz LAPK 34.panta otrās daļas piemērošanu, ko Lēmumā iestāde ir analizējusi kā diennakts gaišais laiks un satiksmes intensitāte. Tiesas ieskatā šie apstākļi konkrētajā lietā un notikuma vietā ir atzīstami par atbildību pastiprinošiem, jo K.Ulmaņa un Lielirbes krustojumā dienas laikā notiek intensīva satiksmes kustība (salīdzinājumā ar diennakts tumšo laiku), daudzu autovadītāju interesēs ir tas, lai citi autovadītāji ievērotu CSN, tostarp, apturot savu automašīnu saskaņā ar luksofora aizliedzošā signāla norādījumiem, un kustību uzsāktu tās automašīnas, uz ko attiecas luksofora atļaujošais gaismas signāls. Jo būtiski tas ir šādos krustojumos, kā konkrētajā lietā *(lietas 31.lapa)*, kur Lielirbes iela „nepieslēdzas" K.Ulmaņa gatvei taisnā leņķī, un tas ietekmē pa Lielirbes ielu braucošo autovadītāju redzes laukumu.

Kā tiesa jau norādīja, Lēmums ir atzīstams par tiesisku un personai piemērotais administratīvais sods konkrētajā lietā ir vērtējams kā atbilstošs. Tas, ka personas pārkāpumam ir konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, izslēdz iespēju piemērot minimālo sodu.

Vērtējot sūdzības iesniedzēja iebildumus, kas attiecināmi uz to, ka sods piemērots formāli, tiesa tiem nekonstatē apstiprinājumu lietas materiālos. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka sods nav individualizēts, nav piemērots viņam kā konkrētai personai, taču, vērtējot lietas materiālus kopumā, ir saprotams, kāpēc persona saukta pie administratīvās atbildības un kāpēc ir piemērots naudas sods Ls 50. Tas apstāklis, ka policijas darbinieks nav soda noteikšanā vadījies no personas ienākumiem, neietekmē Lēmuma tiesiskumu tādā mērā, lai būtu pamats administratīvā soda atcelšanai. Personas darba vietas, ģimenes apstākļu un ienākumu noskaidrošana primāri ir atkarīga no personas, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, proti, personai nav pienākums šīs ziņas sniegt. Savukārt gadījumā, ja šīs ziņas tiek sniegtas, tās nepadara administratīvo pārkāpumu par nebijušu. Sūdzībā iestādei un tiesai sūdzības iesniedzējs nav norādījis savu materiālo stāvokli, kas būtu pamats šīs ziņas vērtēt. Tiesa nepiekrīt viedoklim, ka policijas darbiniekam būtu jānoskaidro, kam pieder automašīna, ar kuru brauc persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, un vai tā spēj maksāt līzinga maksājumus, jo minētā informācija ir primāri personas rīcībā un tikai persona var dot norādi uz sliktiem materiālajiem apstākļiem, kas būtu pamats policijas darbiniekiem izvērtēt šīs informācijas nozīmīgumu lietā. Tāpat norādāms, ka persona nevar rēķināties ar to, ka sliktu materiālo apstākļu dēļ tā netiks sodīta *(sal. skat. Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 20.oktobra sprieduma lietā Nr.A42523508 [12] punktu).*

[8] Sūdzības iesniedzējs ir izteicis lūgumu vērtēt administratīvo pārkāpumu kā maznozīmīgu.

LAPK 21.panta piemērošana ir saistīta ar gadījumiem, kad administratīvais pārkāpums ir noticis un ir pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, taču pastāv apstākļi, kuru dēļ

personai būtu izsakāms mutvārdu aizrādījums. Vienlaikus arī LAPK 21.pantā ietvertais mutvārdu aizrādījums ir līdzeklis LAPK 22.pantā norādītā mērķa sasniegšanai.

Lai arī tiesa konstatē vienu no LAPK 21.panta saturā ietvertajiem priekšnoteikumiem pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu, proti, minimālais soda apmērs ir Ls 20, izskatāmajā lietā nav konstatējams pamats LAPK 21.panta piemērošanai. Pārkāpums varētu tikt vērtēts kā maznozīmīgs, ja būtu pieļauts, piemēram, diennakts tumšajā laikā, mazapdzīvotā vietā, citos apstākļos. Situācijā, kura ir izskatāmajā lietā un kurā satiksmes apstākļi, pārkāpuma vieta un laiks ir bijuši par pamatu atbildības pastiprināšanai, tiesa LAPK 21.pantu nepiemēro.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[17]panta pirmo daļu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2011.gada 8.augusta lēmumu Nr.3201 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PD 379823", *A.L.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese /paraksts/ E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese _____E.Apīne
Rīgā, 2013.gada 13.februārī